

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de asra, akıp giden zamana, kuşluk vaktine, gece ve gündüze, ay ve güneşe, kıyamet gününe, sabahın aydınlığına, gecenin karanlığına, fecir vaktine yani tan yerinin ağarmasına yemin eder. Zamana ve zaman ölçülerine yemin eder. Allah'ın bu yeminleri bize, zamanın ne kadar kıymetli olduğunu gösterir. Yani ecdadımızın dediği gibi vaktin nakit olduğunu gösterir. Gerçekten vakit nakittir. Yüce Allah'ın biz insanlara verdiği nimetlerin başında iman, sağlık, akıl ve vakit gelir. Akıllı olan, Allah'ın verdiği bu ve buna benzer nimetleri ölçülü kullanır ve bunlardan yararlanır. Akıllı olmayan da bunları israf eder ve neticede zarar ve ziyana düşer; kendine yazık eder.

Bizim her konuda olduğu gibi, vaktimizi hayırlı işlerle değerlendirme konusunda da örneğimiz, imamımız, numûne-i imtisâlimiz Hz. Peygamber efendimizdir. Onun hayatını bir de bu açıdan yeni baştan bir daha okumalıyız. Hem de dikkatlice okumalıyız. İslâm Dinini çok kısa bir zamanda ve az masrafla üç Türkiye büyüklüğündeki Arap yarımadasına nasıl yaydığını yeni baştan bir daha okumalıyız. Kendisine gönül veren ashâbı ile birlikte gece-gündüz nasıl çalıştığını, bu uğurda zorluklara nasıl göğüs gerdiğini, vaktini nasıl değerlendirdiğini yeni baştan bir daha okumalıyız. Yemeden-içmeden, uyumadan ve dinlenmeden gece-gündüz nasıl çalıştıklarını ibret nazarı ile bir daha okumalıyız.

Hem gece-gündüz ibadet eden hem de durmadan cihad eden bir peygamberin ümmeti olarak bugün ne hallere düşmüşüz, görüyorsunuz değil mi? Biz, böyle mi olmalıydık? Vaktini çok iyi kullanan bir peygamberin ümmetinin gece-gündüz çalışıp bu kötü gidişe bir dur demesi gerekir. Ashab-ı kiram efendilerimiz, her konuda olduğu gibi bu konuda da Hz. Peygamber efendimizi örnek aldıkları için yani geceleri zahid, gündüzleri mücahid oldukları için Yüce Allah, onların önündeki bütün engelleri kaldırdı. On senelik Medine hayatında, Medine'den yüz yirmi askerî birlik çıkararak ve bunların yirmi yedisine bizzat kendisi katılan bir peygamber efendimiz var önümüzde. Kendisinin vefatından sonra fırtına gibi esen bir sahabe nesli var önümüzde. Kısa zamanda İslâm'ı Arap yarımadasının dışına taşıran bir mücahidler ordusu var tarihimizde. Zamana, mekâna ve insana adâletle hükmeden bir ecdadımız var geçmişimizde. Biz, bunlara bakınca nasıl boş vakit geçiririz, anlayamıyorum.

Biz, aldığımız her nefesin hesabını vereceğimize inanmış insanlarız. Geçirdiğimiz her dakikanın hesabının sorulacağına inanmış kimseleriz. Öyle ise her anımızı değerlendirmemiz gerekir. Biz, asla boş vakit geçiremeyiz. Hatta bir vakitte birkaç iş yapmalıyız. Çünkü rahmetli Hasan el-Bennâ'nın dediği gibi, vazifelerimiz vakitlerimizden çoktur. İş vaktinde çok olan hiç boş vakit geçirir mi? Elbette geçiremez. Bu sözün sahibi de vakitlerini boş geçirmedir. Kırk üç senelik bir ömre çok hayırlı işler sığdırdı. Geride bir yâd-ı cemil bıraktı ve gitti. Herkes onu hayır dua ile anıyor. Bazı insanlar vardır ne kadar uzun yaşarlarsa yaşasınlar geride hiçbir şey bırakmazlar. Bazıları da öldükten sonra bile çalışmaya devam ederler. Rahmetli imam Hasan el-Bennâ'da öldükten sonra bile dinimize hizmet edenlerden biridir.

Kimi insan vardır ki, elinin altında her türlü imkânı ve boş vakti vardır ama hiçbir şey yapamaz. Kimi insan da vardır ki, ömrü hapisanelerde ve zindanlarda geçmiştir ama çok şeyler yapmıştır. Hz. Yusuf (a.s.), rahmetli İmam Serahsî, rahmetli Üstad Bedüzzaman Saîd Nursî ve şehid Seyyid Kutup bunlardandır. İnsanlar, evlerindeki ve ellerindeki kitapları okumazken bu güzel insanlar hapisanelerde kitap yazdılar. Biz, hür ortamlarda ve saray gibi evlerde bu güzel insanların zindanlarda yazdıkları kitapları okuyamıyoruz. Rahmetli Zeyneb Gazâlî'nin 'Zindan Hâtıraları' isimli kitabını okurken erkekliğimden utanıyorum. Acaba akşama kadar elindeki telefonla boş vakit geçiren Müslümanlardan özellikle hanımlardan kaç tanesinin bu kitaptan haberi var?

Yüce Allah Kur'an-ı Kerîm'de, Hz. Peygamber efendimiz de hadis-i şeriflerinde, israfı yasaklamış ve müsrif olanları yermişlerdir. Biz müslümanlar da israfı yeme-içme ve dünyalık mallara hasretmişiz. İsrâf denilince aklımıza dünyalık malların boşu boşuna ve gereksiz yere harcanması gelmektedir ki bu, doğrudur. Ama asıl israfın zaman israfı olduğunu da görmemiz gerekmektedir. Yüce Allah tarafından bize karşılıksız ve bol bol verilen bu değeri bu kadar boş yere harcamamalıyız. Bu nimet ile dünyamızı ve cennetimizi kazanmalıyız. Bu nimetin değerini bilerek dünyasını ve cennetini kazanmak isteyenlere Nureddin Yıldız'ın Tahlil yayınlarından çıkan 'İşi Vaktinden Çok Olanlar' isimli kitap serisini özellikle okumalarını tavsiye ediyorum.

Saygı değer okuyucularım! Beni kırmayın lütfen! Bu kitabı okuyun! Evinizde çoluk-çocuğunuzla

birlikte okuyun! İşyerinde mesai arkadaşlarınızla birlikte okuyun! Okulda ve fakültede sınıf arkadaşlarınızla birlikte okuyun! Sınıf arkadaşlarınız ve kaldığınız yurttaki oda arkadaşlarınızla bu kitaptaki isimleri geçen güzel insanları kendi aranızda bölüşün; her biriniz bunların biri üzerinde yoğunlaşsın ve sizi iyice bilgilendirsin. O zaman her biriniz çalıştığı bu güzel insanlarla aynileşecek ve bütünleşecek. Yolda yol arkadaşlarınızla birlikte okuyun! Yolunuzu ve yolculuğunuzu bu güzel insanlarla bereketlendirin. Bakın bakalım ne cevherler varmış! Bir onlara bakın bir de bize bakın! Halen daha ayaktaysak ve yaşıyorsak bunun da Rabbimin ayrı bir nimeti olduğunu düşünerek okuyun!